

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Vaňousem v právní věci žalobce: **FLOW CLIMA, s.r.o.**, IČ 43001335, Baarova 2, 140 00 Praha 4, zastoupen: Mgr. Eva Hodáková, advokát, Nitranská 19, 130 00 Praha 3, proti žalovanému: **Siemens, s.r.o.**, IČ 00268577, Siemensova 1, 15500 Praha 13, zastoupenému Mgr. Tomášem Č., advokátem, Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4, **o zaplacení částky 38.723,60 EUR s příslušenstvím**

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 38.723,62 EUR spolu s úrokem z prodlení ve výši 10,25% ročně z částky 38.723,62 EUR od 26.10.2007 do 31.12.2007 a dále počínaje dnem 01.01.2008 ve výši odpovídající ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, ve kterém trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 114.668,- Kč, a to k rukám právního zástupce žalobce, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou, doručenou soudu 20.1.2010 domáhal vůči původnímu žalovanému – Siemens Engineering, a.s. IČ: 45273324 zaplacení částky 38.723,60 EUR s příslušenstvím. Svoji žalobu zdůvodnil tím, že na základě objednávky původního žalovaného č. 9500116411 dodal žalovanému pro akci Palladium Praha klimatizační jednotky s tím, že dle dohodnutých platebních podmínek bylo dohodnuto zádržné ve výši 10% z celkové kupní ceny bez DPH a sjednané zádržné bylo splatné po uvedení dodaného zboží do provozu. 16.10.2007 provedl žalobce v objektu obchodního centra Palladium Praha zaškolení

obsluhy a údržby na dodaných vzduchotechnických jednotkách Wolf, dále na základě objednávky původního žalovaného provedl žalobce v souvislosti se slavnostním otevřením nákupního centra Palladium Praha servisní pohotovost na toto zařízení. Nejpozději ke dni otevření nákupního centra, tj. 25.10.2007 musely být veškeré dodané klimatizační jednotky uvedeny do provozu a žalobci tak vznikl nárok na zaplacení sjednaného zádržného v celkové výši 38.723,60 EUR. Žalobce původního žalovaného k zaplacení tohoto zádržného vyzýval, žalovaný však žalobci tuto částku neuhradil a tak žalobci nezbylo, než se obrátit se svým nárokem na soud.

Žalovaný navrhoval, aby žaloba byla v celém rozsahu zamítnuta s tím, že dodávka nebyla uskutečněna řádně. Žalovaný namítal, že přes opakované urgencye žalobce nedodal předmětné datasheety, když odkazoval na jednací protokol z 12.10.2006, kde bylo uvedeno, že součástí finální c.n. budou datasheety s uvedenými brutto cenami a výsledným rabatem. Žalobce tak nesplnil podmínku dohodnutou k uvolnění dohodnutého zádržného. Předložení těchto dokumentů žalobce opakovaně přislíbil – naposledy na jednání dne 23.10.2009. Dále žalovaný namítal, že pro případ prodlení žalobce s plněním dle uzavřené smlouvy smluvní strany v článku 5.1 Všeobecných nákupních podmínek, jež byly nedílnou součástí objednávky, sjednaly smluvní pokutu ve výši 0,05% z ceny zboží za každý den prodlení s tím, že maximální limitace smluvní pokuty byla sjednána na 10% z ceny díla – smluvní pokuta, kterou žalobce je povinen žalovanému zaplatit činí 10% z ceny dodaného zboží, tj. částku 38.723,60 EUR. Žalovaný dále poukazoval na obsah jednacího protokolu, kde bylo sjednáno zádržné ve výši 5% po uplynutí sjednané záruční doby v délce 62 měsíců od převzetí díla investorem, jelikož tato doba nemohla nastat a žalobce nepředložil bankovní záruku ve smyslu příslušného ujednání jednacího protokolu, nemůže ani dojít k uvolnění této části plnění. Žalovaný dále trval na tom, že smluvním stranám bylo jednoznačně jasné a zřejmé, jaké konkrétní obecné objednací podmínky se staly součástí smluvních ujednání, že to byly podmínky, na kterých je důsledně uvedena firma VA TECH EZ a.s., že tedy žalobce dobře věděl, jaké všeobecné podmínky podpisem objednávky akceptuje. Žalovaný dále uvedl, že mu není známo, kdy konkrétně převzal dílo investor, neboť původní žalovaný odstoupil od smlouvy uzavřené s generálním dodavatelem ještě před převzetím díla investorem.

Žalobce k obraně žalovaného poukázal na to, že kupní smlouva mezi účastníky byla uzavřena akceptací objednávky původního žalovaného č. 9500116411 datované dnem 16.10.2006 doručené žalobci 19.12.2006. Jedná se však přitom o vyhotovení objednávky, které založil do spisu žalobce, neboť to obsahuje podpisy jak za stranu původního žalovaného, tak za žalobce a rovněž obsahuje razítko podatelny žalobce. Není tedy pravdou, že by kupní smlouva byla uzavřena na základě objednávky, tak jak ji předložil žalovaný, když tedy tato není podepsána a nejedná o finální verzi odsouhlasené objednávky. Obsah kupní smlouvy byl pak mezi smluvními stranami dohodnut jednacím protokolem z 12.10.2006 včetně jeho změny z 8.11.2006 (ty tvoří přílohu č.1 objednávky), dále cenovou nabídkou žalobce č. 21-1453/04 (GH) – příloha č.2 objednávky a konečně specifikací jednotek – příloha č.3 objednávky. Žalobce dále podrobně vysvětloval, že objednávku původního žalovaného v její prvotní verzi neakceptoval, přípisem z 2.11.2006 zakázku odmítl a uvedl změny, které požadoval, aby mohl tuto zakázku akceptovat. Žalobce odmítl potvrdit RAL STANDARD, LV – PALLADIUM – popis zařízení včetně technického standardu, odmítl záruční pozastávku ve výši 5% smluvní pokutu ve výši 1% denně za zpoždění – navrhl 0,05% denně, navrhl záruku v délce jiného trvání. Po doručení tohoto odmítnutí účastníci znovu o podmínkách jednali, výsledky její dohody a upravené podmínky byly 8.11.2006 za původního žalovaného ručně vepsány Bernhardem W., ten mimo jiné souhlasil se zrušením 5% záruční pozastávky a doplnil platební podmínky na 90% po dodání a 10% po uvedení do provozu.

Takto upravená listina se pak stala tedy přílohou schválené objednávky. Žalobce dále namítal, že mezi smluvními stranami nebyly dohodnuty všeobecné nákupní podmínky kteréhokoliv z účastníků, je tedy na žalovaném, aby prokázal akceptaci konkrétních všeobecných obchodních podmínek ze strany žalobce. Žalobce dále uvedl, že dodávka byla dodávána žalobcem původnímu žalovanému přímo na stavbu a to v návaznosti na postup stavby a montáže jednotek, a původní žalovaný v průběhu dodávek, ani kdykoliv později nedal žalobci najevo, že by mu zboží nebylo dodáno řádně a včas, faktury – po odečtení zádržného také původní žalovaný žalobci vždy uhradil. Smluvní strany pak ujednáním o tom, že 10% bude uhrazeno „po uvedení do provozu“ mínily uvedení do provozu předmětu dodávek – vzduchotechnických jednotek. Montáž jednotek a jejich uvedení do provozu prováděla firma AZ KLIMA s.r.o., která by měla mít k dispozici měřicí protokoly ke každé z jednotek osvědčující jejich uvedení do provozu a sloužící jako nutný podklad pro následnou kolaudaci. Mezi smluvními stranami nebyla dohoda, že dodání datasheetů je předpokladem pro řádné a úplné splnění předmětu smlouvy a nebylo dohodnuto, že je to podmínka pro uvolnění zádržného. Žalobce však tuto svou povinnost splnil a doložil datasheety opatřené podpisem pracovníka žalovaného Reinharda S..

Žalovaný dále v rámci obranu proti žalobě uplatnil proti žalobci vzájemný protinávrh na zaplacení částky 550.879,-Kč s příslušenstvím, a to nároků z titulu vad v souvislosti s dodávkami žalovanému. Nejednalo se o pouhou obranu proti žalobě, když žalovaný trval na zamítnutí celé žaloby a naopak požadovat přiznat tuto částku, soud tedy tento vzájemný návrh vyloučil k samostatnému řízení, když z obsahu vzájemného návrhu zjistil, že dodávky, kterých se vady týkají, věcně nesouvisí s dodávkou, doplatek jejíž ceny je nárokován žalobou, a dodávky reklamované žalovaným nejsou dodávkami pro akci Palladium.

Žalovaný dále na výzvu soudu doplnil svá tvrzení a poukázal na to, že není možné, že by kupní smlouva byla uzavřena na základě objednávky doručené žalobci 19.12.2006, když již 21.11.2006 žalobce vystavil na původního žalovaného fakturu č.216/00135, kde se odkazuje právě na číslo předmětné objednávky. Žalovaný dále zdůrazňoval závaznost objednacích podmínek dle § 273 odst. 1 Obch.Zák. a opakovaně poukazoval na záhlaví předmětné objednávky s tím, že tyto objednací podmínky byly dostupné v elektronické podobě na internetové adrese uvedené v objednávce. Žalovaný dále poukazoval na text fakturace u předmětných faktur, když vždy v závěru faktury je uvedena stejná částka „k úhradě“ a částka již uhrazená a následně k úhradě : 0 EUR. Žalovaný tedy poukazoval na to, že žalobci nebyla nikdy jinou fakturou vyfakturována žádná jiná částka, žalovaný tedy není v prodlení s placením jakékoliv částky. Žalovaný dále namítal, že žalobce nesplnil své povinnosti spojené s dodáním jednotek, když nedodal předmětné datasheety a opakovaně odkazoval na znění objednacích podmínek – část 2.8. Žalovaný dále namítal, že žalobce neprokázal uvedení zařízení do provozu, když poukazoval, že obchodní a administrativní centrum Palladium sestávalo ze dvou fází výstavby, přičemž pouze první fáze byla slavnostně otevřena 25.10.2007 a u druhé fáze v té době probíhala výstavba a zařízení žalobce nebylo tedy schopné provozu. S ohledem na to, že žalobce nepřistoupil na návrhy a text dohody zaslané mu původním žalovaným 23.10.2009, dovolával se žalovaný v souvislosti s tím použití § 265 Obch.Zák., když toto jednání žalobce označil za jednání v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku. Žalovaný dále - jako zcela nový argument - uvedl, že 17.2.2010 byl proveden zápočet vůči faktuře žalobce č.216/00169 v částce 3.279,12 EUR.

Žalobce v reakci na tuto novou obranu žalovaného uvedl, že je pravdou, že jedna klimatizační jednotka byla dodána původnímu žalovanému již 21.11.2006 – jelikož v té době ještě nebyla žalobci doručena objednávka původního žalovaného v upravené verzi s doplněním jednacích protokolů z 8.11.2006, byla kupní cena této jednotky vyfakturována

v plné výši. Následně po doručení upravené objednávky byla faktura 28.12.2006 upravena v souladu s uzavřenou smlouvou tj. 95% kupní ceny a 10% zádržné. Ohledně žalovaným tvrzených podmínek, které se měly část součástí smluvního vztahu, žalobce poukazoval na to, že těmito podmínkami mají dle žalovaného být všeobecné nákupní podmínky Siemens založené ve spise na č.l.26-27, obsah těchto podmínek však není a nikdy nebyl žalobci znám. Žalobce současně poukázal na to, že v záhlaví předmětné objednávky je odkaz na zcela jiné dodací podmínky – obecné objednávací podmínky VA TECH EZ a.s. verze 1.03 E – ani tyto podmínky však dle žalobce nejsou součástí obsahu uzavřené smlouvy, není zřejmý jejich obsah, když ze strany žalovaného nebyly vůbec předloženy. Žalobce opakoval, že jediné obecné objednávací podmínky žalovaného, s nimiž byl v minulosti seznámen, avšak né v době uzavření předmětné smlouvy jsou obecné objednávací podmínky Siemens s.r.o. (verze 1.03 CZ). Žalobce se k platebním podmínkám vyjádřil tak, že splatnost 10% zádržného nastala v souladu s dohodnutými platebními podmínkami již bez dalšího uvedením zařízení do provozu a žalobce nemusel a ani nemohl samostatnou fakturou vyzvat žalovaného k úhradě tohoto zádržného. O tom svědčí samotný obsah všech předmětných faktur, když jimi byla vyúčtována kupní cena dodaného zboží, a to vždy včetně DPH ze zádržného – a je vždy nejprve uvedena částka odpovídající 100% sjednané kupní ceny bez DPH. Žalobce pak opakovaně původního žalovaného vyzýval k doplacení zádržného.

Soud se zaměřil při dokazování pouze na ty skutečnosti, které jsou mezi účastníky sporné a provedl dokazování v míře nutné k prokázání či popření jejich existence.

Nesporné mezi účastníky bylo, že právní předchůdce žalovaného si objednal u žalobce dodávku klimatizačních jednotek pro akci Palladium Praha, jak jsou specifikovány v článku 3 žaloby – sporný byl přitom text objednávky, resp. výsledný text kupní smlouvy, kterou účastníci uzavřeli s ohledem na změny následující po objednávce ze 16.10.2006. Nesporné bylo dále to, že klimatizační jednotky byly žalobcem dodány – sporné bylo, zda byly dodány řádně – když žalovaný namítal, že nebyla dodána dohodnutá dokumentace, zejména datasheety. Nesporné bylo dále to, že byl účastníky resp. žalobcem a předchůdcem žalovaného podepsán jednacím protokol z 12.10.2006. Nesporné bylo to, že faktury specifikované v žalobě byly právnímu předchůdci žalovaného doručeny a ten je uhradil, opět jak uvedeno v žalobě, ponížené o zádržné.

Shora uvedené učinili nesporným účastníci na jednání konaném 31.5.2012. Soud tedy v souladu s ustanovením § 120 odst. 4 o.s.ř. vzal tato shodná tvrzení účastníků za svá skutková zjištění.

Soud – ohledně prokázání obsahu kupní smlouvy uzavřené mezi žalobcem a původním žalovaným - provedl k důkazu následující verze objednávky č. 9500116411 ze 16.10.2006, kterou si původní žalovaný objednal u žalobce dodávku AHU jednotek a zónových chladičů.

Jednak to byla verze objednávky, tak jak byla založena žalovaným a ve spise založena na č.l.94 – přílohy dále na č.l. 95-102, z této objednávky pak soud zjistil, že se jednalo o původní verzi objednávky, tak jak ji učinil bývalý žalovaný vůči žalobci (objednávka sice nebyla podepsána, ale svědci Roman D. a Tomáš H. potvrdili, že šlo o původní verzi objednávky), přílohou pak byl jednacím protokol z 12.10.2006, nabídka č.21-1453/04 (G,H), a dále příloha nazvaná „Aufstellung“ označená č.3 – obsahující specifikaci těchto jednotek. Z e-mailu od Romana D. z 19.10.2006, který obsahoval přílohu – objednávku v této verzi již opatřenou podpisy - pak soud vzal za prokázané, že tato nabídka byla doručena žalobci. Z této původní objednávky soud nevyvodil jiného právního závěru, než toho, že tato byla nahrazena verzí

následující, která reflektovala následnou diskusi a komunikaci o obsahu smluvního vztahu a smluvních podmínek mezi žalobcem a původním žalovaným jakož i dohodu o tomto novém obsahu kupní smlouvy.

Dále soud provedl k důkazu verzi objednávky označené rovněž jako č. 9500116411 ze 16.10.2006, tak jak byla založena žalobcem a vedena v přílohové obálce čl.137. Z tohoto vyhotovení objednávky pak soud zjistil, že na základě této objednávky – ve spojení s jejími přílohami – byla mezi účastníky uzavřena kupní smlouva s tím, že byly dohodnuty podstatné náležitosti rozhodné z hlediska tohoto sporu : předmět koupě, cena, splatnost ceny a povinnosti ze strany žalobce. Ze samotného textu objednávky pak soud vzal za prokázané, že nedílnou součástí objednávky byl jednací protokol, a to včetně změny z 8.11.2006 (označeno jako příloha č.1.) - z toho soud vzal za prokázané, že se jednalo o upravenou a odsouhlasenou objednávku, a to jak původním žalovaným, tak žalobcem, a to ve verzi, která reflektovala připomínky žalobce, tak jak byly vyjádřeny v listině nazvané v českém překladu jako Odmítnutí zakázky z 2.11.2006, doplněné a změněné poznámkami učiněnými za žalovaného Bernhardem W. v rámci této listiny, takto upravená listina se pak stala – v českém jazyce – Doplněním k protokolu z jednání ze dne 12.10.2006. Tato zjištění soud učinil z příloh této verze objednávky, kterou byly listiny : v českém jazyce nazváno „odmítnutí zakázky“ z 2.11.2006, a dále z listiny, kdy text odmítnutí zakázky byl přeškrtnut a nahrazen textem „doplnění k protokolu z jednání z 12.10.2006“ a kdy tato listina byla podepsána s datem 8.11.2006. Rovněž tuto skutečnost soud zjistil ze svědecké výpovědi Romana D. a Bernharda W. jakož i z účastnické výpovědi jednatele žalobce Ing. D.. Soud dále zjistil, že přílohou objednávky byl původní jednací protokol z 12.10.2006 – a z něj vzal za prokázané – ve spojení s výpovědí jednatele žalobce Ing. D., že smluvní strany se dohodly stran datasheetů pouze na tom, že budou součástí finální C.N. /soud dle logiky textu vyložil jako „... finální cenové nabídky“, když v textu je pojem C.N. použit právě v souvislosti s listinou označenou jako č. 21-1453/04 (G,H) – a touto listinou byla právě cenová nabídka/ – a jak z dále k důkazu konstatovaných datasheetů odsouhlasených za původního žalovaného panem S. vyplývá, žalobce tuto svou povinnost beze zbytku splnil. Dále jako příloha č.2 byla přiložena nabídka předmětných jednotek včetně uvedení jejich cen č. 21-1453/04 (G,H), zpracovaná žalobcem a dále příloha nazvaná „Aufstellung“ označená č.3 – obsahující konkrétní specifikaci těchto jednotek. Z listiny nazvané „odmítnutí zakázky“ soud – ve spojení s účastnickou výpovědí jednatele žalobce Ing.D. a se svědeckou výpovědí Bernharda W. – vzal dále za prokázané, že žalobce v reakci na původní verzi objednávky tuto zakázku odmítl, a to jednak z důvodů, že předmět dodávky byl 16. a 23.10.2006 změněn a zpracována nová nabídka z 1.11.2006, dále – mimo jiné – žalobce odmítl záruční pozastávku požadovanou původním žalovaným ve výši 5% a to z důvodu, že není výrobcem akceptována. Smluvní strany se nově dohodly tak, že 90% ceny uhradí objednatel po dodání, a 10% po uvedení do provozu. Z poznámek učiněných do textu této listiny – ve spojení s výsledkem svědka W. – pak soud vzal za prokázané, že to byl objednatel – původní žalovaný – kdo, první použil formulaci vztahující se k úhradě ceny dodávky, když svědek W. vypověděl, že to on do textu dopsal, že 90% ceny uhradí objednatel po dodání, a 10% po uvedení do provozu. Z výpovědi svědka W. pak soud vzal za prokázané, že tento svědek jednající za původního žalovaného takto dohodnuté změněné podmínky akceptoval, a akceptoval je i za žalobce jednatele Ing.D. – rovněž podpisem této listiny s poznámkami a změnami učiněnými svědkem W.. Soud pak z textu této verze objednávky, ani ze žádných jejích příloh nevezal za prokázané, že by se smluvní strany dohodly snad na tom, že podmínkou uvolnění pozastávky bylo předložení tzv.“datasheetů“, jak tvrdil žalovaný. Nad rámec toho soud konstatuje, že naopak svědek W. výslovně vypověděl, že předložení finálních datasheetů bylo podmínkou pro úhradu 90% z fakturované částky – tj. pro úhradu faktur po odečtení pozastávky, jelikož soud vzal za prokázané – a bylo to ve své podstatě nesporné – že původní žalovaný žalobci 90% fakturovaných částek uhradil, dospěl

soud k závěru, že i finální datasheety dodány byly, když svědek W. vypověděl, že jinak by k úhradě této části fakturace nedošlo. Rovněž z účastnické výpovědi jednatele žalobce Ing.D. vzal soud za prokázané, že finální datasheety byly dodány původnímu žalovanému spolu s dodanými jednotkami – přímo od jejich výrobce. Z textu této objednávky pak soud dále zjistil, že žalobce a původní žalovaný se v záhlaví – na formuláři původního žalovaného – dohodli, že není-li sjednána mezi nimi jiná samostatná smlouva na předmět dle objednávky, řídí se právní vztahy mezi nimi ustanovením obecných objednacích podmínek VA TECH EZ a.s., verze 1.03E s odkazem na webové stránky : www.siemens.cz/organizace/nakup. Soud však nevzal za prokázané (a to ani z žádného jiného důkazu), jaké konkrétní objednáací podmínky se pod tímto webovým odkazem skrývaly, když žalovaný přes výzvu soudu nebyl schopen prokázat, které konkrétní objednáací podmínky si tímto smluvní strany odsouhlasily, smluvní strany se dohodly na podstatných náležitostech smlouvy, a to včetně dohody o sporném nároku žalobce na výplatu pozastávky či zádržného, soud tedy vzal za prokázané, že ohledně předmětu objednávky byla uzavřena mezi původním žalovaným a žalobcem platná kupní smlouva (právě ve znění této následně žalobcem akceptované objednávky žalovaného) i bez toho, že by se součástí smlouvy staly konkrétní obecné objednáací podmínky původního žalovaného.

Soud dále provedl důkaz listinou nazvanou Všeobecné nákupní podmínky – s označením v záhlaví „Siemens“ (ve spise na čl. 26) – ohledně této listiny žalovaný tvrdil, že se jednalo o obecné objednáací podmínky, na které byl odkaz v záhlaví předmětné objednávky, z této listiny však soud nevyvodil žádných závěrů, když odkaz na takovéto objednáací podmínky v objednávce č. 9500116411 uveden není (zde byla výslovně uvedeny obecné objednáací podmínky VA TECH EZ a.s., verze 1.03E a s takovýmto názvem žádný listinný důkaz ani nebyl navržen, a ani nebyl proveden). Soud tedy nevzal za prokázanou dohodu mezi žalobcem a původním žalovaným ohledně smluvní pokuty, která měla dle žalovaného stíhat žalobce v případě prodlení s plněním smlouvy.

Soud dále provedl důkaz listinou nazvanou Obecné objednáací podmínky Siemens s.r.o. (verze 1.03CZ) z této listiny však soud nevyvodil žádných závěrů, když odkaz na takovéto objednáací podmínky v objednávce č. 9500116411 uveden není.

Z obou těchto listin je možné pouze učinit závěr, že objednáacích podmínek firmy Siemens bylo více a z obsahu provedených listinných důkazů, ani z výsledků svědků nevzal soud za prokázané, které konkrétní objednáací podmínky smluvní strany učinily součástí svých ujednání.

Soud dále provedl důkaz objednávkami původního žalovaného adresovanými žalobci č. 6101087175 a 9500127561, tyto objednávky obsahovaly ve svém záhlaví odkaz na objednáací podmínky, jelikož se však jednalo pouze o objednávky vytištěné ze systému původního žalovaného a bez podpisů (a to jak ze strany původního žalovaného, tak ze strany žalobce), tak z těchto listin soud rovněž nevyvodil žádných závěrů, soud navíc podotýká, že je zde navíc uveden odkaz na jinak označené objednáací podmínky a z těchto listin rovněž nevyplývá, zda a jaké objednáací podmínky byly mezi smluvními stranami v rámci obchodních zvyklostí smluvně akceptovány a používány.

Soud dále provedl k důkazu faktury vystavené žalobcem na původního žalovaného, ze kterých vzal za prokázané, že žalobce původnímu žalovanému vyúčtoval cenu dodaných klimatizačních jednotek, jakož i soud provedl k důkazu výpisy z účtu žalobce vedeného u ČSOB č. účtu 481751373/0300, a z těchto výpisů vzal za prokázané, že původní žalovaný uhradil žalobci na všech těchto fakturách 90% částky uvedené jako celková cena a celé DPH, s tím, že neuhrazeno zůstalo pouze zádržné 10% z každé fakturované částky a součet takto neuhrazených zádržných představoval celkovou žalobou nárokovanou částku 38.723,60 EUR.

Soud tak vzal za prokázané, že žalobce předchůdci žalovaného fakturou čís. 216/00135 vyúčtoval za klimatizační jednotku WOLF KG 100 : 4.535 EUR mínus zádržné 10% - 453,50 EUR - celkem po odečtení zádržného 4.943,15 EUR (včetně DPH), z výpisu z účtu pak soud zjistil, že původní žalovaný uhradil částku 4.943,15 EUR (tj. 90% ceny plus celé DPH) žalobci 1.2.2007. Tato faktura byla žalobcem sice vystavena dne 21.11.2006, tj. pře doručením finální verze objednávky žalobci, ovšem její – k důkazu provedená verze – již reflektovala podmínky finální verze objednávky, tj. cena jednotek byla rozdělena na 90% a 10% pozastávku. Dále fakturou čís. 216/00153 vyúčtoval za klimatizační jednotky WOLF KG 200 a KG 160 : 22.502,- EUR a 1.008 EUR mínus zádržné 2.351,30 EUR - celkem po odečtení zádržného 25.625,60 EUR (včetně DPH), z výpisu z účtu pak soud zjistil, že původní žalovaný uhradil tuto částku 25.625,60 EUR dne 15.2.2007. Dále fakturou čís. 217/00109 vyúčtoval za klimatizační jednotky WOLF KG 630, 1000/800 a 200: 52.086 EUR, 50.344,- EUR a 11.251 EUR mínus zádržné 11.368,10 EUR, z výpisu z účtu pak soud zjistil, že původní žalovaný na tuto fakturu uhradil 25.4.2007 123.912,29 EUR. Dále fakturou čís. 217/00041 vyúčtoval za klimatizační jednotky WOLF KG 1.000, 800, 100, 40, 100, 250, 250: 44.274 EUR, 5.778 EUR, 5.531 EUR, 2.973 EUR, 5.243 EUR, 592 EUR, 592 EUR mínus zádržné 6.498,30 EUR – celkem po odečtení zádržného : 70.932,62 EUR (včetně DPH), z výpisu z účtu pak soud zjistil, že původní žalovaný uhradil tuto částku 70.932,62 EUR dne 23.5.2007. Dále fakturou čís. 216/00169 vyúčtoval za klimatizační jednotky WOLF KG 330, 160, 200,160, 100: 44.853EUR, 8.625 EUR, 11.998 EUR, 953 EUR, 4.535 EUR mínus zádržné 7.096,40 EUR – celkem po odečtení zádržného: 77.350,76 EUR (včetně DPH), z výpisu z účtu pak soud zjistil, že původní žalovaný uhradil tuto částku 77.350,76 EUR 21.2.2007. Dále fakturou čís. 216/00170 vyúčtoval za klimatizační jednotky WOLF KG 40: 2.051 EUR a 2.933 EUR mínus zádržné 498,40 EUR – celkem po odečtení zádržného : 5.432,56 EUR (včetně DPH), z výpisu z účtu pak soud zjistil, že původní žalovaný uhradil tuto částku 56.432,56 EUR 21.2.2007. Dále fakturou čís. 217/00005 vyúčtoval za klimatizační jednotky WOLF KG W 250, KG 160, 200, 40, 200/160, 160/100, 200/160, 250, 160: 4.712 EUR, 6.100EUR, 4.652 EUR, 11.251 EUR, 2.933 EUR, 8.409 EUR, 5.754 EUR, 8.099 EUR, 15.078 EUR, 14.929 EUR, 14.616 EUR, 8.043 EUR mínus zádržné 10.457,60 EUR – celkem po odečtení zádržného: 113.987,84 EUR (včetně DPH), z výpisu z účtu pak soud zjistil, že původní žalovaný uhradil takto fakturovanou částku v celkové výši 113.987,84 EUR ve dvou platbách – 27.3.2007 – 56.993,92 EUR, a 14.6.2007 – 56.993,92 EUR.

Soud pak z následujících listin vzal za prokázané, že veškeré jednotky fakturované žalobcem původnímu žalovanému (jejichž cenu žalovaný – poníženou o zádržné 10% - uhradil, čímž rovněž v očích soudu původní žalovaný potvrdil, že mu žalobce tyto jednotky dodal) žalobce původnímu žalovanému dodal, a žalovaná strana ani tato dodání jakkoliv nespороvala. Soud toto vzal za prokázané na základě následujících listin: Mezinárodní nákladní list č.0010873, Delivery Note č.1230090447, 1230090446, mezinárodní nákladní list č.0022142, Delivery Note 1230090447, 1230090446, 1230090034, mezinárodní nákladní list 0015297, Delivery Note 1230088890, 1230088643, výdejka z 26.2.2007, Mezinárodní nákladní list 0008538, Delivery Note 1230086283, mezinárodní nákladní list 0003294, Delivery Note 1230086283, mezinárodní nákladní list 0000161 Delivery Note 1230086282, 1230086229, Delivery Note 1230086229, 1230085665, Internationaler Frachtbrief, Delivery Note 1230085057, Internationaler Frachtbrief, Delivery Note 1230085666, 1230085665, 1230085707, 1230085291, Mezinárodní nákladní list 0003014, fax od žalobce ze 4.12.2006, Faktura vystavená firmou CEDES Logistik s.r.o. vystavená na žalobce č.610000720 včetně dodacího listu z 1.11.2006.

Z dopisu žalobce adresovaného původnímu žalovanému z 22.10.2007 soud vzal rovněž za prokázané, že klimatizační jednotky žalobce původnímu žalovanému dodal, když byl

žalobce přizván do objektu Palladium Praha za účelem zaškolení obsluhy a údržby na těchto jednotkách. Rovněž z těchto listin tak vzal soud za prokázané – spolu s protokoly o měření – že předmětné klimatizační jednotky byly uvedeny do provozu. Soud dále provedl k důkazu fakturu vystavenou žalobcem na původního žalovaného č.217/00173 z 5.11.2007 na částku 46.410,- Kč, a z této faktury vzal za prokázané, že se žalobce s původním žalovaným dohodli na tom, že žalobce vykoná servisní pohotovost v rámci akce Palladium Praha, toto vzal soud rovněž za prokázané z objednávky č. 9500194972 z 24.10.2007 tak, jak ji učinil bývalý žalovaný, soud vzal za prokázané, že původní žalovaný si objednal servisní pohotovost na akci Palladium Praha ve dnech 25.10.2007-28.10.2007, a to na základě nabídky ze strany žalobce (nabídku vzal soud za prokázanou dopisem žalobce adresovaný původnímu žalovanému z 24.10.2007, kdy žalobce uvedl návrh příslušných techniků, sazbu pohotovosti a při výjezdu při havárii), s tím, že bývalý žalovaný výslovně uvedl, že se jedná o servisní pohotovost na zařízení žalobce instalované akci – soud z toho vzal za prokázané, že veškeré objednané jednotky byly k tomuto datu žalobcem dodány a uvedeny do provozu, a že tímto byla dohodnuta servisní pohotovost právě v souvislosti s otevřením objektu Palladium Praha. Z výpisu z účtu žalobce (jak je účet specifikován shora), soud vzal za prokázané, že původní žalovaný celou fakturovanou částku za servisní pohotovost žalobci uhradil a potvrdil tím realizaci servisní pohotovosti.

Soud dále provedl důkaz kopiemi listin, které žalobce označil jako datasheety vztahující se k dodávce (a to konkrétně kopiemi listin nazvaných souborně žalobcem „kopie datasheetu“ – všechny označeny č.1453G4/- a dále za lomítkem následujícími čísly : 43, 40, 39,36,35,34,30,28,27,26,25,24,23,18,17,16,15,14,13,10,09,06,05,04,01 dále č. 1453 J4/- dále 38, 37y, 32, 31,29,21,20,19,11A, 11B, 11C, 11D, 08,03,02, dále č.1453 H4/-dále 12,07. Ve spojení s výpovědí svědka W., svědka D. i H. s výpovědí jednatele žalobce soud vzal za prokázané, že tyto datasheety se vztahovaly k objednávce, nejednalo se o finální verze, v rámci těchto datasheetů původní žalovaný jednající panem S. odsouhlasil technickou specifikaci a vlastnosti jednotlivých jednotek, resp. k nim učinil technické poznámky a požadavky, tyto datasheety tedy pouze podrobně specifikovaly předmět objednávky. Těmito datasheety tak žalobce splnil svou povinnost, ke které se zavázal v rámci jednacího protokolu, když tyto se staly přílohou finální cenové nabídky.

Soud dále z následujících listinných důkazů, které na základě žádosti žalobce soud obdržel od právní zástupkyně firmy AZ Klima, vzal za prokázané, že veškeré klimatizační jednotky dodané žalobcem původnímu žalovanému byly uvedeny do provozu, když ohledně nich byly pořízeny protokoly o měření vzduchových výkonů (když právě takový typ listiny prokazující uvedení jednotek do provozu označil svědek W.), a to v objektu Palladium Praha právě firmou AZ Klima s.r.o. – z těchto důkazů pak soud vzal za prokázané, že do provozu byly uvedeny jednotky popsané v těchto protokolech – těmito důkazy pak byly Protokoly o měření vzduchových výkonů : z dat 26.-30.9.2007 – jednotka VK 05, z 13.9.2007-jednotky VK 02, VK 03 a VK 04, z 26.-30.9.2007 – VZT L 04 KG 160, VZTL 05 KG 160, z 26.-30.9.2007 VZTVK 07 KG 330, KG 160 – VZT TK 08, KG 200-VZT TK 18, VZTL 04 KG 160, VZTL 05 KG 160, VZTVK 06, KG 40-VZTTK 20, KG 40-VZTTK 21, VZTAL 22 KG 160, VZT AL 23-KG 250, VZT AL 24-KG 250, VK 02, VK 03, VK 04, KG 40-VZT TK04, KG 200+160-VZT TK05 KG 200, VZT TK 05 KG 160, VZT TK 06 KG 200, VZT TK 06 KG 160, VZT TK 07 KG 200, VZT TK 07 KG 160, KG 250-VZT TK 12, KG 250-VZT TK 13, KG 250-VZT TK 14, KG 160-VZT TK 15, KG 630 gigant – VZT TK 02, KG 1000+KG 800-VZT VK 08 KG 1000 a VZT VK 08 KG 800, protokol z 13.9.2007 - VK 02, VK 03, VK 04, protokol z 26.-30.9.2007 – KG 1000 – VZT TK 01, KG 100 – VZT VK 10, KG 40-VZT VK 09, KG 100-VZT TK 03.

Z dopisu od žalobce adresovaný původnímu žalovanému bez data soud zjistil, že žalobce vyzval původního žalovaného k zaplacení žalované částky 38.723,60 EUR, když tato částka představuje provozní zádržné a činí 10% z hodnoty jednotlivých faktur, s tím, že uvedení do provozu proběhlo před otevřením Palladia. Žalobce dále konstatoval, že na základě objednávky původního žalovaného byla ve dnech 25.-28.10.2007 držena denní pohotovost tak, aby eventuelní závady a poruchy byly ihned odstraněny, a že zádržné je splatné. Z kopií podacích listků z 2.12.2008 pak soud vzal za prokázané, že žalobce původnímu žalovanému tento svůj dopis poslal.

Z dopisu původního žalovaného adresovaného žalobci ze 17.2.2010 soud vzal za prokázané, že původní žalovaný se pokusil učinit zápočet své pohledávky vůči pohledávce žalobce – část zádržného pro zápočet : 3.279,12 EUR dle faktury žalobce č.216/00169, s tím, že po provedení zápočtu uhradí původní žalovaný zbývající část této faktury v částce 3.817,28 EUR. Z dopisu původního žalovaného adresovaného žalobci – faktury z 16.2.2010 soud zjistil, že původní žalovaný vyfakturoval žalobci slevu z ceny díla dle objednávky N 20/1067884 z 22.10.2004, a to z důvodu neodstranění závady na dodaném zařízení. Tato sleva je rovná vynaloženým nákladům na odstranění vady ve výši 2.732,60 EUR .+ DPH, tj celkem 3.279,12 EUR s tím, že toto bude započteno se zádržným.

Z dopisu právní zástupkyně žalobce z 31.3.2010 adresovaného původnímu žalovanému, soud vzal za prokázané, že žalobce neuznal započtení, které jednostranně provedl původní žalovaný dopisem ze 17.2.2010, když žalobce neuznal svůj závazek vůči původnímu žalovanému z titulu vad vzduchotechnických jednotek instalovaných v obchodním centru Eden, a že opakovaně vyzýval původního žalovaného k úhradě zbývající části faktury č. 216/00169-zádržného ve výši 7.096,40 EUR a dále k úhradě zbývající části neuhrazeného zádržného ve výši 31.627,20 EUR.

Z e-mailu od Romana D. ze 17.10.2006 soud vzal za prokázané, že Roman D. jako zaměstnanec bývalého žalovaného poslal k odsouhlasení objednávku s tím, aby se jednatel žalobce na ní podíval, než to dá všem podepsat. Soud dále z tohoto e-mailu zjistil, že Roman D. – ve věci vyslýchán jako svědek – si s jednatelem žalobce tykal. Soud dále provedl k důkazu dvěma fotografiemi založenými žalovaným na č.l. 291, kterými žalovaný dokládal, že svědek Roman D. se účastnil neformální akce pořádané firmou žalobce, pokud však těmito důkazy žalovaný zpochybňoval věrohodnost tohoto svědka, tak na obsahu této e-mailové zprávy, ani na fotografiích však soud neshledal nic nestandardního, ani nic, co by bylo pro projednávanou věc jakkoliv významné. Soud dále provedl k důkazu fotografiemi, tak jak je k důkazu předložil žalobce, a které měly zpochybnit věrohodnosti výsledku svědka D. (event. vyvrátit toto zpochybnění), z tohoto však neučinil žádných závěrů, když soud neshledal žádný pádný důvod pro to, aby výpověď tohoto svědka shledal nevěrohodnou, když tento svědek vypovídal nezávisle – i na dalším zpochybňovaném svědkovi W. - shodně a jeho výpověď byla v souladu s obsahem listinných důkazů a nebyla vyvráceny ani žádnými jinými provedenými důkazy.

Soud dále provedl k důkazu e-mail od právního zástupce bývalého žalovaného z 23.10.2009, a z tohoto e-mailu vzal za prokázané, že bývalý žalovaný zaslal žalobci v příloze obsaženou dohodu, která – dle závěrů výpovědi svědka H. (kterého navrhl sám žalovaný) měla dle nových vztahů bývalého žalovaného se zadavatelem celé zakázky – firmou Strabag – nově upravit některé podmínky již realizované dodávky, zejména, že žalobce měl při podpisu této dohody předat bývalému žalovanému tzv. „datasheety“, za této podmínky se bývalý žalovaný zavázal zaplatit žalobci blíže neurčenou částku. Z návrhu této

dohody, ani z výpovědi svědka H. soud však nevzal za prokázané, že by žalobce jakoukoliv svoji povinnost spojenou s dodávkou zboží porušil, či nesplnil.

Z výslechu svědka Romana D., který pracoval u původního žalovaného jako obchodník nákupů a měl na starosti výběr dodavatelů soud pak zjistil následující : K obecné praxi objednávek činěných ze strany původního žalovaného svědek vypověděl, že se sepisovaly tzv. jednací protokoly, na základě nich svědek vystavoval objednávky, ty pak odsouhlasovali vedoucí nákupu pan S., jako projekt manager, vedoucí manager pan Z. a eventuálně i představenstvo. Standardně přílohou objednávky byla ještě většinou – krom jednacího protokolu – cenová nabídka, popřípadě i technická specifikace. I v tomto konkrétním případě to tak proběhlo s tím, že u vzduchotechniky byl proces složitý, měnil se projekt. Obecně pak svědek vypověděl, že se sjednávalo zádržné po dobu záruky. Svědek pak v rámci dodávek nebo následně ohledně zádržného nic neřešil. Pokud svědkovi byla předestřena objednávka ve verzi obsahující zmínku o změně jednacího protokolu z 8.11.2006, svědek potvrdil, že tuto objednávku podepsal za nákup kolega W., dále pak Z. a pan S. – všichni za původního žalovaného. Jednací protokol z 12.10.2006 podepsal kolega W. a svědek dle tohoto protokolu připravil objednávku. K nabídce č. 21-1453/04 svědek potvrdil, že toto bylo rovněž přílohou objednávky a on sám jí označil jako přílohu a takto označil i listinu nazvanou Aufstellung. Pokud svědkovi byla předložena listina – odmítnutí objednávky – z 2.11.2006 svědek potvrdil, že toto viděl, k textu této listiny s ručně učiněnými poznámkami pak svědek uvedl, že tyto změny udělal a podepsal kolega W. – toto již svědek nedojednával. Ohledně nové dohody o zádržném pak svědek vypověděl, že těchto jednání se nezúčastnil, ta vedl pan W., mohli se zúčastnit pan S. a Z.. Svědek dále vypověděl, že v případě změny objednávky se tato změněná evidovala pod stejným číslem a stejným datem – měnil se jen obsah. Když svědkovi byla opakovaně předestřena objednávka doložená žalobcem, svědek uvedl, že se jedná o změněnou objednávku, která zohledňuje listinu z 8.11.2006 – odmítnutí objednávky s následně psanými poznámkami. Pokud svědkovi byla předestřena objednávka se stejným číslem ve spise na č.1.31 (tj. objednávka předložená žalovaným), tak k tomu svědek uvedl, že nejde o oficiální objednávku, ale o výtisk z interního systému. Svědek dále vypověděl, že u textu objednávky bylo automaticky ze systému uvedeno, že se vztahy řídí obecnými objednacími podmínkami, pokud není sjednána jiná samostatná smlouva, systém automaticky tento formulář generoval. Svědek dále vypověděl, že jeho vztahy k žalobci byly pracovní, nikoliv soukromé, rovněž tak i vztahy k jednateli žalobce Ing.D. – svědek uvedl, že si s ním tyká, a že během svého působení u původního žalovaného absolvoval cestu s Ing. D. do výrobního závodu žalobce s vědomím zaměstnavatele. K fotografiím, které zachycovaly svědka, svědek uvedl, že v době pořízení už nebyl zaměstnancem původního žalovaného. Ohledně dotazů na datasheety svědek uvedl, že byly důležité pro stranou žalovanou, když jednotky kupovala, pro vlastní provoz již nikoliv. Pokud byly svědkovi předestřeny kopie datasheetů založené žalobcem, svědek potvrdil, že je na nich podpís pana S..

Soud dále ve věci vyslechl svědka Bernharda W., který vypověděl, že byl zaměstnán v zahraničí ve firmě Siemens a jako její zaměstnanec byl vyslán do české republiky a zde působil v předmetné době jako vedoucí nákupu ve firmě původního žalovaného. Jeho konkrétní úkol na zakázce Palladium Praha spočíval v tom, že vybíral a poptával dodavatele, nakonec byla jako nabídka nejvýhodnější vybrána firma žalobce. Poté původní žalovaný technické podklady předal investorovi a po odsouhlasení z jeho strany měl původní žalovaný právo zakázku objednat. Svědek dále vypověděl, že pro něj skončila tím, že byl sepsán jednací protokol, jeho součástí byly všeobecné obchodní podmínky, svědek však nevěděl přesně, zda a jaké konkrétní obchodní podmínky byly uvedeny. Svědek dále vypověděl, že standardně se objednávka doručovala dodavateli faxem i e-mailem, pokud byl tázán na

dohodu o zádržném, tak si ohledně toho na nic nevzpomněl, mělo by to být v jednacím protokolu. Pokud byla svědkovi předestřena předmětná objednávka včetně jejích příloh ve verzi obsahující změnu jednacého protokolu z 8.11.2006, svědek potvrdil, že objednávku parafoval, potvrdil, že podepsal jednací protokol z 12.10.2006 a že všechny doplněný text je psán jeho rukopisem, ohledně nabídky č. 21-1453/04 a listiny označené jako příloha č.3 – Aufstellung - svědek potvrdil, že se jednalo o přílohy jednacého protokolu, jakož i o přílohy objednávky. Pokud svědkovi byla předestřena listina nazvaná v českém překladu Odmítnutí zakázky (dopis žalobce z 2.11.2006) s dopsanými poznámkami – svědek potvrdil, že tyto poznámky učinil – poznal svůj rukopis. Svědek v souvislosti s tím dále vypověděl, že si to do detailů nepamatuje, po seznámení se s touto listinou pak uvedl, že se jednalo o určitý kompromis mezi smluvními stranami. Svědek dále k těmto poznámkám uvedl, že tím bylo odmítnuto původně požadované zádržné 5% a nově dohodnuto, že 90% bude hrazeno po dodání a 10% po uvedení do provozu. Z výpovědi tohoto svědka soud vzal dále za prokázané, že předmětné jednotky byly dodány postupně (svědek vypověděl, že byl u této akce od jejího začátku a asi do doby půl roku před jejím dokončením – za tuto dobu svědek vypověděl, že ví, že žalobce všechny objednané jednotky dodal. Pokud byl svědek tázán, co je míněno uvedením do provozu v souvislosti s 10% zádržným, tak svědek ohledně toho vypověděl, že dodávka ze strany žalobce spočívala jenom v dodání jednotek, byly k tomu ale potřeba další profese, aby to mohlo řádně fungovat. Svědek dále vypověděl, že potom se dělal protokol o t kzv. zaregulování celého systému vzduchotechniky, jehož součástí jsou i tyto klimatizační jednotky. V protokole je vždy uvedeno měření, týkající se každé z těchto jednotek, a tento protokol musí existovat, když celá stavba byla zkolaudována. Pokud dále byla svědkovi předestřena listina tvořící rovněž přílohu předmětné objednávky ve shora konstatované verzi – Odmítnutí zakázky – toto přeškrtnuto – Doplnění k protokolu z jednání ze dne 12.10.2006 – tak k tomu svědek uvedl, že ručně dopsaný text vedle přeškrtnutého textu není psán jeho rukou, svědek současně uvedl, že by to mohl být rukopis pana S., který měl na starosti mechanické části dodávky. Na dotaz soudu ohledně obchodních podmínek, na které je odkaz v hlavičce objednávky, svědek nic podstatného nevypověděl, pouze vyslovil svůj názor, že pokud byly v jednacím protokolu domluveny obchodní podmínky, pak neplatily ty všeobecné, resp. platily v omezeném rozsahu. Z výpovědi tohoto svědka vzal soud dále za prokázané, že kopie datasheetů, tak jak je založil k důkazu žalobce, představují odsouhlasené a podepsané datasheety panem S.em za původního žalovaného, jedná se přitom o datasheety, které se odsouhlasovaly ještě před dodáním jednotek žalobcem. Ohledně uvedení jednotek do provozu pak svědek vypověděl, že toto měla na starosti firma AZ Klima. Z výpovědi tohoto svědka pak soud vzal dále za prokázané, že po dodání jednotek dodavatel dodal vždy datasheet s výrobním číslem, který sloužil pro stavbu, aby jednotky byly správně namontovány, svědek pak tyto datasheety uložil v počítači, dostával je asi v papírové podobě a nejspíše i e-mailem – zasílal mu je za firmu žalobce pan B., žádný předávací protokol se ohledně toho nedělal. Pokud svědkovi byla předestřena předmětná objednávka bez zmínky o změně jednacého protokolu z 8.11.2006, tak k tomu svědek uvedl, že jí nepodepisoval, víc si nevzpomněl. Ohledně technické dokumentace svědek vypověděl, že po dobu, kdy pracoval u firmy Siemens, ji přebíral on. Z výpovědi tohoto svědka dále soud zjistil, že pokud původní žalovaný neměl technické listy (datasheety), tak faktury v souvislosti s dílčími dodávkami neschválili – původní žalovaný zaplatil 90% z fakturované částky, pokud byly splněny dvě podmínky, zboží na stavbě a technická dokumentace v ruce. Z toho tak vzal soud za prokázané, že původnímu žalovanému byly v souvislosti s dodáním jednotek předány i tyto datasheety, jelikož jinak by 90% dohodnuté ceny původní žalovaný žalobci neuhradil. 10% pozastávka pak sloužila k tomu, kdyby se při uvedení do provozu zjistila nějaká skrytá vada. Ohledně technické dokumentace, kterou svědek k jednotkám obdržel, pak svědek vypověděl, že tuto od něj nechtěl nikdo převzít, byla uložena v počítači.

Soud dále vyslechl svědka Tomáše H., který byl v předmětné době zaměstnancem původního žalovaného a v době výslechu pracoval ve firmě aktuálního žalovaného. Ve firmě původního žalovaného byl vedoucím nákupu, nebyl však přítomen na žádném jednání, když se domlouvalo, za jakých konkrétních podmínek bude dodávka žalobcem realizována – akci Palladium měl na starosti pan W.. Z výslechu tohoto svědka z tohoto důvodu soud nezjistil ničeho ohledně sjednávání obsahu kupní smlouvy, jakož i ohledně úmyslu smluvních stran, rovněž si svědek nevzpomněl, že by cokoliv řešil v souvislosti s dodávkou předmětné vzduchotechniky. Svědek pak vypověděl, že vstoupil do jednání se žalobcem až ve fázi, když původní žalovaný odstoupil od smlouvy s firmou Strabag. Svědek v souvislosti s tím vypověděl, že se sešli na schůzce s jednatelem žalobce – řešilo se zádržné, které chtěl žalobce uvolnit a svědek věděl, že původnímu žalovanému něco chybělo, určitě se řešily tzv. „datové listy“ Svědek vypověděl, že ví, že bylo dohodnuto, že datové listy mají být dodány – běžně se toto domlouvá při objednání. Soud však z tohoto nevyvodil žádných závěrů, když tento svědek před tím výslovně prohlásil, že se kontraktačního procesu nezúčastnil. Svědek dále vypověděl, že se účastníci schůzky domluvili mj. na tom, že se sepíše dohoda o ukončení spolupráce a že žalobce datové listy dodá. Svědek dále vypověděl, že podmínkou zaplacení faktur vystavených žalobcem za dodání – bez zádržného – bylo to, že fakturu schválil projekt manager, musel u toho být dodací list nebo jiné potvrzení o dodávce, on osobně toto neschvaloval, takže nevěděl, zda byly ještě nějaké další podmínky pro proplacení faktur. Pokud svědkovi byla předestřena předmětná objednávka ve verzi obsahující změnu jednacího protokolu z 8.11.2006, tak svědek pouze potvrdil, že objednávku jako takovou podepsal, dále identifikoval podpis pana Z.a a S.. Ohledně příloh objednávky si na tyto nevzpomněl. Svědek pak potvrdil, že tato objednávka dle textu musela být po datu 16.10.2006 měněna – fungovalo to tak, že objednávce zůstávalo původní číslo a datum. Pokud svědkovi byla předestřena objednávka ve verzi na č.l.104, tak svědek vypověděl, že šlo o jinou verzi než tu, která obsahovala zmínku o změně jednacího protokolu z 8.11.2006, ohledně objednávky na č.l.31 uvedl, že tato je pouze vyjetá ze systému. Ohledně datasheetů předložených žalobcem pak svědek vypověděl, že těmito byly dohadovány technické věci v souvislosti s objednávkami, nejedná se o definitivní datové listy dále vypověděl, že dodání datových listů by potvrzoval buď pan Ž., W. nebo S.. Svědek dále vypověděl, že součástí každé objednávky byly vždy všeobecné obchodní či nákupní podmínky, je to uvedeno vždy v hlavičce každé objednávky – i v hlavičce předmětné objednávky. Svědek v souvislosti s tím vypověděl, že v r.2006 původní žalovaný měnil název a stával se součástí koncernu Siemens, takže se odkazy na obchodní podmínky mohly uvádět různě, resp. se v průběhu měnily, v určité době však byly pouze jedny, sám pak však uvedl, že ohledně detailů stran obchodních podmínek by musel být dotázán někdo ve firmě, kdo to měl na starosti. Z tohoto tedy soud rovněž nemohl vzít za prokázané, které konkrétní obchodní podmínky si vlastně smluvní strany odsouhlasily. Z výpovědi tohoto svědka soud pak zjistil, že schůzka, která se uskutečnila mezi původním žalovaným a žalobcem a návrh dohody, kterou následně zástupce původního žalovaného žalobci poslal, reagovala na situaci, že původní žalovaný odstoupil od smlouvy se Strabagem a právě s ohledem na toto odstoupení musel původní žalovaný změnit i smlouvu se žalobcem – a právě toto, co se mělo změnit, nebo uzavřít bylo předmětem a obsahem návrhu této dohody.

Soud dále ve věci vyslechl jednatele žalobce Ing. Vladimíra D.. Z jeho účastnické výpovědi pak soud zjistil následující : Jednatel vypověděl, že původní objednávka obsahovala podmínky, které byly neakceptovatelné dodavatelem žalobce firmou WOLF, takže on objednávku odmítl dopisem. Soud vzal za prokázané – spolu s dalšími shora označenými důkazy, že proces uzavírání smlouvy byl následující : Nejdříve byl sepsán jednací protokol,

na základě toho předchůdce žalovaného vystavil objednávku na č.1.104-právě v této objednávce byly podmínky neakceptovatelné výrobcem – firmou WOLF, proto ji jednatel následně odmítl. V rámci tohoto odmítnutí poslal dopis z 2.11.2006 – pokud byl soudem jednateli žalobce předestřen dopis z obálky č.1.137, tak jednatel vypověděl, že jde o jeho dopis - a poslal ho bez ručně psaných poznámek, na základě toho byl vyzván předchůdce žalovaného k jednání – konkrétně ho vyzval pan W.. Jednání se uskutečnilo 8.11.2006 a to v kanceláři v obchodním domě Kotva, kde seděl rakouský tým. Protože se jednalo o obchodní podmínky, nebyl tam pan S., byl tam pan W. a pan M. – posléze jednatel doplnil, že šlo o pana Z.a. To co si původní žalovaný a žalobce dohodli, dopsal ručně do textu tohoto odstoupení pan W., jednatel na straně 2 dopsal text „Auftrag aufgenommen“ - tedy objednávka přijata a podepsal to – tím soud vzal za prokázanou akceptaci těchto nově sjednaných podmínek. Ohledně zádržného jednatel vysvětlil, že je dvojí druh – jednak garanční – to je vázáno na záruční dobu, jednak provozní zádržné – to je vázáno na uvedení do provozu – žalobce se s původním žalovaným dohodli, že pozastávka 10% bude vázána na uvedení do provozu – po tom se uvolní. Uvedením do provozu bylo to, že v rámci kontrolního měření bude zjištěno, zda příslušné jednotky dosahují výkonů v projektu a datasheetů. To co je v projektu za to ručí projektant, to co je v datasheetech, za to ručí dodavatel, resp. výrobce. Soud pak z této výpovědi - ve spojení s výpovědí svědka W. – vzal za prokázané, že konkrétně tuto formulaci – „90% po dodání, 10% po uvedení do provozu“ navrhl původní žalovaný. Původní žalovaný chtěl mít jistotu, že jednotky budou mít parametry uvedené v datasheetech – ty se měly zjistit při měření. V praxi je to tak, že jednotka se dodá, pak se montuje, napojí se na rozvody teplé a studené vody, silovou elektřinu a slaboproudý systém měření a regulace, a na rozvody vedení vzduchu, poté se jednotka zareguluje, pak se provádí kontrolní měření. Pokud byly jednateli soudem předestřeny listiny z přílohové obálky č.1.137 – příloha k protokolu z 12.6.2012 (tj. Protokoly o měření vzduchových výkonů pořízené firmou AZ Klima s.r.o.) – tak k tomu jednatel vypověděl, že jde právě o tyto protokoly o měření daných jednotek, jsou na nich uvedeny konkrétní žalobcem dodané jednotky – odpovídají fakturaci, na protokolech je právě uveden údaj o projektované hodnotě a na měřené hodnotě, měření probíhala dle uvedených dat 26.-30.9.2007 tj. před otevřením Palladia Praha, které se otvíralo v říjnu 2007. Z toho – ve spojení Protokoly o měření vzduchových výkonů – soud tedy vzal za prokázané, že jednotky dodané žalobcem byly do provozu uvedeny. Z výpovědi jednatele pak soud vzal dále za prokázané, že na schůzce bylo dohodnuto, že datasheety potvrzené firmou VATECH budou součástí finální nabídky - tato nabídka označená č.21-1453/04(G H) je právě založena ve spise, byla přílohou objednávky učiněné firmou VATECH a její přílohou byly dohodnuté datasheety. Pokud soudem jednateli předestřeny kopie datasheetů z přílohové obálky č.1.137 tak k tomu jednatel uvedl že jsou zde založeny ty, tak jak nakonec bylo objednáno a dodáno – je na nich vidět, že byly upravovány ještě po objednávce, jsou zde i nějaké změny a požadavky od pana S., ohledně dodání těchto datasheetů se žalobce s původním žalovaným dohodli už v rámci jednacího protokolu. Při dodání jednotky je spolu s jednotkou dodán datasheet – ten je dodán přímo z výroby, obsahuje potřebné údaje, jakož i specifikaci jednotlivých částí a výkresy – jednotka je zpravidla dodávána ve více baleních, takže z výkresů vyplývá, kam příslušný díl patří a zda je v samostatném balení. Při dodání jednotky odběratel potvrzuje nákladní list a dodací list, nepotvrzuje speciálně datasheet. Při dodávce dle této objednávky – s ohledem na velikost dodávky – pomáhali moji lidé firmě VATECH při třídění jednotlivých dodávek – ty se dodávaly přímo na stavbu. Bez takto dodaných datasheetů by jednotky vůbec nedali dohromady, stalo se i to, že třeba datasheet zaměstnanci VATECHu na stavbě ztratili, my jsme jim ho vytiskli znovu a dodali, bez toho by to nešlo. Dodání těchto finálních datasheetů nebylo dohodnuto jako podklad pro uvolnění nějaké platby – dohodnuté podklady pro takové uvolnění byly výslovně dohodnuty buď v jednacím

protokole nebo v navazující písemné objednávce a v jejích změnách. Z výpovědi jednatele pak vzal soud dále za prokázané, že listina – v českém překladu označená jako „doplnění k protokolu z jednání ze dne 12.10.2006“ vznikla tak, že původní žalovaný učinil listinu – odmítnutí zakázky sepsané žalobcem - přílohou upravené objednávky – s tím, že zakryl původní body tohoto odmítnutí, když tyto již s ohledem na dohodu mezi smluvními i stranami nebyly aktuální, dále škrtl nadpis „odmítnutí zakázky“ a doplnil název tak, že tato listina byla doplněním k protokolu z jednání ze dne 12.10.2006, a právě tato listina se pak stala přílohou finální objednávky, když v jejím finálním textu je konstatována právě i tato změna z 8.11.2006. Jednatel dále vypověděl, že ohledně obecných objednacích podmínek nebylo nikdy jednáno, odkaz na ně byl součástí formuláře – hlavičky firmy VA TECH – zde citované objednacích podmínky žalobce nikdy neviděli, ani internetový odkaz nebyl v té době aktivní a není aktivní ani dnes. Jednatel to chápal tak, že jednacích protokolů a jeho změna z 8.11.2006 byla právě dohodou mezi žalobcem a původním žalovaným, takže z toho důvodu neplatí tyto obecné objednacích podmínky, navíc opakoval, že je nikdy neviděl a nebyly ani přístupné dle uvedeného odkazu na internetu. Pokud byly jednatelem předestřeny Všeobecné nákupní podmínky založené žalovaným (na č.l.26,27), tak k tomu jednatel uvedl, že tyto podmínky viděl, až když je žalovaný založil do spisu, předtím je neviděl, neznal jejich obsah, dále poukazoval na to, že jsou označeny názvem Siemens, není zde označení, jak je uvedeno na předmětné objednávce, není uvedena jejich účinnost. Jednatel vyslovil názor, že se pravděpodobně jedná o nové podmínky, které vznikly až po přejmenování firmy WATECH, což bylo cca 3 měsíce po objednávce. Pokud byly jednatelem dále předestřeny Obecné objednacích podmínky Siemens s.r.o. - verze 1.03 CZ (zal. v obálce č.l.137) – k tomu jednatel uvedl, že tyto podmínky zná, má je ve firmě založené, neví, jestli to bylo před objednávkou nebo po ní, pro Siemens žalobce dělal více dodávek. Ani z této výpovědi tak soud nevzal za prokázané, zda a které konkrétní obchodní podmínky se staly součástí smluvního vztahu mezi žalobcem a původním žalovaným. Jednatel dále vypověděl, že před touto zakázkou vždy původní žalovaný všechno zaplatil. Ohledně této akce bylo atypické to, že zde byly dva týmy – jeden měl na starosti stránku technickou a realizační a druhý administrativu, což samozřejmě do zakázky a její realizace vznášel určitý chaos. Po problémech s jejich hlavním objednatelem – firmou Strabag, nakonec v lednu stavbu opustili a rakouský tým odjel do Rakouska a vzal sebou veškerou dokumentaci - podle názoru jednatele odvezli i veškeré datasheety, které dnes žalovaný nemá, rovněž žalovaný evidentně neměl protokoly o měření, které získal až z tohoto soudního spisu – asi je potřeboval pro arbitrážní spor. Z tohoto důvodu tedy žalovaný může vytisknout z počítačového systému listiny, které předkládá, nejsou to však autorizované dokumenty z té doby. Z výpovědi jednatele dále soud zjistil, že když žalobce neuspěl se svými výzvami k uvolnění zádržného, uskutečnila se schůzka s Mgr.Č. a panem H.. Jednatel žalobce na této schůzce požadoval zaplacení, s tím, že žalobce všechny podmínky kontraktu splnil. Nikdy předchůdce žalovaného nic nereklamoval ani nenamítal, všechny faktury zaplatil, což prokazuje, že tam nebyly žádné věcné či jiné problémy, zaplatil včetně DPH a neoprávněně pouze zadržoval zádržné. Ze strany původního žalovaného byla na této schůzce požadována dokumentace, hlavně datasheety, nikdo s sebou neměl žádnou technickou dokumentaci. Jednatel řekl zástupcům původního žalovaného, že žalobce všechny doklady již dodal, upozornil je i na to, že byly dodány datasheety spolu s jednotlivými dodávkami přímo od výrobce, a to s tím, že žalobce má veškerou dokumentaci, takže má i ty, které dorazily předchůdci žalovanému společně s dodávkami, a jednatel žalobce jim řekl, že jim je dá, pokud zaplatí. Po této schůzce jednatel obdržel e-mail od zástupce žalovaného, když poslal návrh protokolu, kdy se žalobce měl zavázat k něčemu, co už buď splnil, nebo na čem se nikdy s původním žalovaným nedohodli, a to vše pod milionovými sankcemi, tak to odmítl podepsat.

Soud pak zamítl návrh na provedení důkazu výsledkem svědka Z., a to z důvodu hospodárnosti řízení a pro nadbytečnost, a neprovedl důkaz výsledkem svědka S., jehož výslech nechal žalobce na úvaze soudu, když ohledně těchto svědků žádný z účastníků nebyl schopen označit adresu, na kterou by je bylo možné obeslat, a soud shledal zejména jejich výslech za nadbytečný, když skutkový stav vzal za prokázaný provedenými důkazy.

Soud na prvním jednání konaném ve věci upozornil účastníky na to, že v rámci provádění dokazování se soud zejména soustředí na zjištění obsahu kupní smlouvy a úmyslu smluvních stran, jakož i na to, zda byl předmět koupě právnímu předchůdci žalovaného ve smyslu smlouvy řádně dodán. V souvislosti s tím upozornil žalovaného, že zatím postrádá dostatečná tvrzení z jeho strany, na základě čeho se jím tvrzené nákupní podmínky staly součástí kupní smlouvy, že podmínkou řádného dodání bylo předání datasheetů, když toto z předložených listinných důkazů prozatím nevyplývá, stejně tak jazykovým a logickým výkladem z listin nevyplývá, že by úmyslem smluvních stran bylo vázat uvolnění 10% pozastávky na podmínku uvedení do provozu stavby jako celku. Rovněž soud postrádal konkrétní tvrzení ze strany žalovaného v souvislosti s nárokovanou smluvní pokutou, když chybí konkrétní tvrzení, jakou konkrétní povinnost sankcionovanou touto pokutou žalobce porušil a čím konkrétně tato pokuta byla sjednána – pokud měla být sjednána všeobecnými nákupními podmínkami, pak bude na žalovaném, aby prokázal, že smluvní pokuta byla sjednána mezi účastníky písemně, neboť to je zákonný předpoklad pro platnost ujednání o smluvní pokutě. Ohledně námitky strany žalující ve vztahu k uznání závazku částečnými platbami ze strany žalovaného, pak soud je toho názoru, že k uznání závazku tímto nedošlo, když z textu faktur vyplývá, že bylo sjednáno zádržné – toto předchůdce žalovaného neuhradil, soud neshledává podstatné, zda uhradil DPH či nikoliv, bude tedy na žalobci, aby prokázal, že byly sjednány podmínky pro uvolnění zádržného, jak tvrdí a že tyto podmínky byly splněny. Soud upozornil účastníky, že důkazní břemeno tedy v tomto zůstává na žalobci a nepřesouvá se na žalovaného.

Soud následně vyzval žalovaného v souladu s ust. § 118a) odst. 1 o.s.ř. k doplnění tvrzení: z čeho konkrétně vyplývá dohoda účastníků, že žalovaným tvrzené nákupní podmínky byly součástí uzavřené kupní smlouvy, čím konkrétně byla sjednána jako podmínka řádného dodání zboží - předložení datasheetů, z čeho vyplývá úmysl smluvních stran vázat uvolnění 10% pozastávky na uvedení do provozu celé stavby, v souvislosti s nárokovanou smluvní pokutou doplnit konkrétní tvrzení, jakou konkrétní povinnost sankcionovanou touto pokutou žalobce porušil a čím konkrétně tato pokuta byla sjednána – pokud měla být sjednána všeobecnými nákupními podmínkami, či jinak, pak bude na žalovaném, aby prokázal, že smluvní pokuta byla sjednána mezi účastníky písemně. Soud dále vyzval žalovaného dle ust. § 118a) odst. 3 o.s.ř. k označení návrhů důkazů k prokázání tvrzení, k jejichž doplnění byl vyzván výzvou předcházející. Současně byl soudem žalovaný upozorněn na to, že neuposlechnutí těchto výzev může mít pro něj za následek neúspěch ve věci.

Žalovaný v reakci na tyto výzvy doplnil svá tvrzení a navrhl důkazy, soud veškeré navržené důkazy (s výjimkou návrhu na výslech svědka Z., ohledně kterého žádný z účastníků nebyl schopen označit adresu, na kterou by ho bylo možné objednat, navíc soud shledal ve výsledku jeho výslech za nadbytečný), jinak soud veškeré žalovaným navrhované důkazy, které bylo možné provést, provedl.

Po provedeném dokazování pak soud shledal pohledávku nárokovanou žalobou po právu, a to z následujících důvodů :

Sporné bylo mezi účastníky zejména to, v jaké finální podobě byla učiněna objednávka a tato akceptována tj. s jakým obsahem byla uzavřena kupní smlouva, včetně toho, zda a jaké konkrétní nákupní podmínky byly součástí objednávky a její akceptace, co účastníci smlouvy mínili provázaností zádržného na uvedení do provozu, zda podmínkou řádné dodávky bylo i předložení datasheetů, a zda tyto předány byly. Sporné bylo i to, zda žalovanému resp. jeho právnímu předchůdci vznikl nárok na smluvní pokutu, když žalobce zejména popíral, že by byla smluvní pokutu platně sjednána, a sporným bylo pak to, zda částečně závazek žalovaného zanikl započtením, které provedl původní žalovaný proti jedné z pohledávek žalobce.

Jak soud konstatoval shora, vzal za prokázané, že na základě objednávky označené rovněž jako č. 9500116411 ze 16.10.2006, a to ve verzi, jejíž přílohou byl jednací protokol včetně změny z 8.11.2006 – a ve spojení s jejími přílohami – byla mezi účastníky uzavřena kupní smlouva s tím, že byly dohodnuty podstatné náležitosti rozhodné z hlediska tohoto sporu : předmět koupě, cena (toto sporným nebylo), splatnost ceny a povinnosti ze strany žalobce.

V rámci takto uzavřené kupní smlouvy se – mimo jiné – žalobce a původní žalovaný dohodli na tom, že 90% kupní ceny uhradí objednatel po dodání, a 10% po uvedení do provozu. Z finální verze objednávky, ani z listin tvořících přílohu této objednávky pak soud nebral za prokázané, že by se smluvní strany dohodly na tom, že rovněž pozastávka má být žalobcem fakturována – výše pozastávky byla konkrétně žalobce určena v rámci faktur, které vystavil, z účetního hlediska žalobce těmito fakturami vyfakturoval DPH z celé kupní ceny (tj. včetně pozastávky, původní žalovaný faktura akceptoval jejich zaplacením. Z poznámek učiněných do textu této listiny – ve spojení s výsledkem svědka W. – pak soud vzal za prokázané, že to byl objednatel – původní žalovaný – kdo, první použil formulaci vztahující se k úhradě ceny dodávky, když svědek W. vypověděl, že to on do textu dopsal, že 90% ceny uhradí objednatel po dodání, a 10% po uvedení do provozu, tuto formulaci je třeba vykládat k tíži žalované strany, nevyplývá z ní jednoznačně, co je myšleno uvedením do provozu, soud tedy vyšel z dále konstatovaných důkazů – a hodnotil je ve prospěch žalobce právě z těchto důvodů – a vzal za prokázané, že podmínka uvedení do provozu splněna byla, když ohledně veškerých objednaných a dodaných klimatizačních jednotek bylo protokoly o měření prokázáno, že jednotky do provozu uvedeny byly, a z žádných důkazů nevyplývalo, že by tímto měly smluvní strany na mysli, že podmínkou je uvedení do provozu celé stavby Palladia Praha.

V souvislosti s právním hodnocením takto sjednané podmínky je třeba připomenout právní úpravu v § 266 obchodního zákoníku. Toto ustanovení v odstavci 1 stanoví, že projev vůle se vykládá podle úmyslu jedající osoby, jestliže tento úmysl byl straně, které je projev vůle určen, znám nebo jí musel být znám. Podle odstavce 2 v případech, kdy projev vůle nelze vyložit podle odstavce 1, vykládá se projev vůle podle významu, který by mu zpravidla přikládala osoba v postavení osoby, které byl projev vůle určen. Výrazy používané v obchodním styku se vykládají podle významu, který se jim zpravidla v tomto styku přikládá. Při výkladu vůle podle odstavců 1 a 2 se vezme náležitý zřetel ke všem okolnostem souvisejícím s projevem vůle, včetně jednání o uzavření smlouvy a praxe, kterou strany mezi sebou zavedly, jakož i následného chování stran, pokud to připouští povaha věci (odst. 3). V odstavci 4 je zakotveno, že projev vůle, který obsahuje výraz připouštějící různý výklad, je třeba v pochybnostech vykládat k tíži strany, která jako první v jednání tohoto výrazu použila.

V daném případě – když z daného textu nevyplývá jednoznačně, co je myšleno uvedením jednotek do provozu, z žádných důkazů nevyplývalo, že by tímto měly smluvní strany na mysli, že podmínkou je uvedení do provozu celé stavby Palladia Praha, tak soud

vyložil toto ujednání k tíži žalovaného a z provedených důkazů vzal za prokázané, že jednotky jako takové do provozu uvedeny byly.

Co se týče podmínky tvrzené žalovaným pro uvolnění zádržného - předložení finálních datasheetů - soud vzal za prokázané, že žalobce a původní žalovaný se v rámci jednacího protokolu z 12.10.2006 (tvořícího součást objednávky) dohodly stran datasheetů pouze na tom, že budou součástí finální C.N. (soud dle logiky textu vyložil jako „finální cenové nabídky) – a soud pak vzal - z k důkazu konstatovaných datasheetů odsouhlasených panem S. - za prokázané, že žalobce tuto svou povinnost beze zbytku splnil, ne vzal za prokázané, že by uvolnění pozastávky bylo vázáno na dodání finálních datasheetů – nad rámec toho však soud vzal rovněž za prokázané, že tyto finální datasheety musely být dodána spolu s dodanými jednotkami přímo na stavbu, když jednatel žalobce Ing. D. věrohodně vysvětlil, že bez nich by nemohla proběhnout řádně montáž těchto jednotek.

Soud dále ne vzal za prokázanou platnou dohodu mezi žalobcem a původním žalovaným ohledně smluvní pokuty, která měla dle žalovaného stíhat žalobce v případě prodlení s plněním smlouvy, když soud ne vzal za prokázané, že by žalobce a původní žalovaný součástí svého smluvního vztahu učinili Všeobecné nákupní podmínky – s označením v záhlaví „Siemens“, z této listiny však soud ne vzal za prokázané, že by tyto Všeobecné nákupní podmínky byly objednávacími podmínkami v objednávce č. 9500116411, když tyto byly výslovně označeny jako „obecné objednávací podmínky VA TECH EZ a.s., verze 1.03E“ a s takovýmto názvem žádný listinný důkaz ani nebyl navržen, a ani nebyl proveden.

Dle § 46 občanského zákoníku platí, že písemnou formu musí mít smlouvy o převodech nemovitostí, jakož i jiné smlouvy, pro něž to vyžaduje zákon nebo dohoda účastníků (odstavec 1). Podle § 544 odst. 1 občanského zákoníku, sjednají-li strany pro případ porušení smluvní povinnosti smluvní pokutu, je účastník, který tuto povinnost poruší, zavázán pokutu zaplatit, i když oprávněnému účastníku porušením povinností nevznikne škoda. Podle § 544 odst. 2 občanského zákoníku smluvní pokutu lze sjednat jen písemně a u jednání musí být určena výše pokuty nebo stanoven způsob jejího určení. Dle ustanovení § 40 odst.1 obč. zák. nebyl-li právní úkon učiněn ve formě, kterou vyžaduje zákon nebo dohoda účastníků, je neplatný.

Soud tedy ne vzal za prokázané tvrzení žalovaného, že mezi původním žalovaným a žalobcem byla uzavřena platná dohoda o smluvní pokutě ve smyslu ustanovení § 544 odst. 1 občanského zákoníku, takže soud neshledal pohledávku uplatněnou v rámci obrany k započtení žalovaným z titulu smluvní pokuty odpovídající výši žalované částky pohledávkou po právu.

Soud se v další řadě musel vypořádat s námitkou žalovaného spočívající v tom, že pokud žalobce nepřistoupil na návrhy a text dohody zasláné mu původním žalovaným 23.10.2009, dovolával se žalovaný v souvislosti s tím použitím § 265 Obch.Zák., když toto jednání žalobce označil za jednání v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku a trval na tom, že jako takové nepožívá právní ochrany a že žalobce podmiňoval dodání datasheetů zaplacením zádržného.

Dle ust. § 265 obch. zák. výkon práva, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, nepožívá právní ochrany. Vztah mezi účastníky se řídí obchodním zákoníkem ve smyslu ust. § 261 odst. 3 písm.b) obch. zák. Toto ustanovení, jež má kogentní charakter, doplňuje základní úpravu obsaženou v § 3 obč. zák., kterým je stanoveno, že výkon práv a povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů, včetně obchodních závazkových vztahů, nesmí bez právních důvodů zasahovat do práv a právem chráněných zájmů třetích

osob ani nesmí být v rozporu s dobrými mravy. § 3 odst. 1 o.z. je obecným ustanovením hmotněprávní povahy, které dává soudu možnost posoudit, zda výkon subjektivního občanského práva je v souladu s dobrými mravy, a v případě, že tomu tak není, požadovanou ochranu odejmout. „V rozporu s dobrými mravy“ je právní úkon, který se nepříčí zákonu, ani jej neobchází, ale přece je z hlediska mravních zásad, na kterých spočívá společnost, nežádoucí. V případě akceptace pravidel ze souboru dobrých mravů je třeba akceptovat jen ta, která harmonicky zapadají do celku právního řádu.

Soud veden touto zákonnou úpravou neshledal, že by žalobce jednal v tvrzeném případě v rozporu s dobrými mravy a se zásadou poctivého obchodního styku, když žalobce pouze trval na tom, aby jeho – v tomto řízení prokázané - pohledávky byly původním žalovaným uhrazeny, právní povinnost tedy prokazatelně porušil původní žalovaný, ohledně návrhu dohody, kterou požadoval uzavřít původní žalovaný, pak sám svědek žalobce - pan H. – vypověděl, že touto dohodou musel původní žalovaný změnit smlouvu se žalobcem, a to právě v souvislosti s odstoupením od smlouvy s firmou Strabag, a žalobce neměl žádnou povinnost – ani smluvní ani zákonnou – aby na takto změněné podmínky přistoupil, jejich neakceptací se tedy nedopustil žádného jednání v rozporu s dobrými mravy a se zásadou poctivého obchodního styku.

Soud se v další řadě musel vypořádat s tím, zda a v jakém rozsahu pohledávky účastníků zanikly, neboť započtení co do částky 3.279,12 EUR bylo realizováno sporným jednostranným právním úkonem žalovaného. V souvislosti s tím soud zejména konstatuje, že toto tvrzení žalovaný uplatnil až po skončení prvního jednání ve věci, sice v rámci lhůty poskytnuté soudem k doplnění tvrzení z jeho strany, ovšem toto nové tvrzení nebylo splněním žádné z výzev udělených soudem, bylo tedy učiněno – při restriktivním výkladu - nad rámec zákonné koncentrace, které nastala ke skončení prvního jednání (s výjimkou toho, ohledně čeho byla žalovanému lhůta poskytnuta), soud však přesto – s ohledem na prozatím neexistující judikaturu – provedl důkazy označené žalovaným k tomuto tvrzení, nemohl však – s ohledem na princip zákonné koncentrace – již žalovaného na dalším jednání vyzvat k doplnění tvrzení a důkazů stran této jeho pohledávky, a z označených důkazů nevezal soud pohledávku za prokázanou.

Započtení pohledávek upravuje ustanovení § 358 až 364 obch. zák.. I když započtení (kompenzace) je zařazováno mezi způsoby zániku závazku jinak než splněním, z hlediska věřitele je tento způsob zániku srovnatelný se splněním, neboť věřitelův nárok bývá uspokojen. Započtení splnění nahrazuje. Započtení je vlastně splacením pohledávky vzájemným zúčtováním - odpočtem (srov. Rouček F., Sedláček J., Komentář cit., VI. Díl, s. 348, Sedláček J., op. cit., s. 233). K zániku závazku započtením nedochází automaticky, když se pohledávky setkaly, ale na základě projevu vůle. Kompenzační projev lze učinit až poté, co se obě pohledávky setkaly, tj. v okamžiku, kdy se stala splatnou pohledávka s pozdější splatností. (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 32 Cdo 50/2000). Projev jen jednoho z účastníků směřující k započtení je jednostranným právním úkonem, jehož obsah a účinnost jsou na vůli druhého účastníka nezávislé. Výběr obou pohledávek k započtení provádí kompenzující a pouze jeho kompenzační projev přivodí zánik započítávaných pohledávek v rozsahu, ve kterém se kryjí. Jakýkoliv projev vůle druhého účastníka, včetně projevu nesouhlasu, je zde právně nerozhodný. Okamžikem jejich zániku je okamžik účinnosti právního úkonu směřujícího k započtení, tedy okamžik vzniku (účinnosti) dohody, resp. u jednostranné kompenzace okamžik dojití projevu vůle kompenzujícího druhému účastníku, neboť obě pohledávky se setkají v důsledku kompenzačního projevu účastníků (účastníka), v němž jsou k započtení postaveny proti sobě (viz např. Rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Odo 1143/2004).

V daném případě žalovaný tvrdil, že původní žalovaný započtl svou pohledávku z titulu tvrzených vad jiné dodávky dodané žalobcem původnímu žalovanému dopisem původního žalovaného adresovaného žalobci ze 17.2.2010 s tím, že dále ohledně tohoto započtení a existence své pohledávky doložil pouze fakturu z 16.2.2010 – z té sice soud zjistil, že původní žalovaný vyfakturoval žalobci slevu z ceny díla dle objednávky N 20/1067884 z 22.10.2004, a to z důvodu neodstranění závady na dodaném zařízení, v celkové výši 3.279,12 EUR. Žalovaný však tuto svou tvrzenou pohledávku ničím neprokázal, když nepředložil – ani neoznačil - v rámci poskytnuté lhůty (a předtím, než nastala zákonná koncentrace řízení uplynutím této lhůty) žádný důkaz, který by prokázal jak existenci smluvního vztahu a z něj vyplývající odpovědnost za vady žalobce, tak ani existenci těchto vad, odpovědnost žalobce za tyto vady a neprokázal výši nároku na slevu z ceny. Jelikož břemeno tvrzení a břemeno důkazní spočívalo ohledně tohoto nároku použitého k započtení výhradně na žalovaném a ten toto břemeno neunesl, soudu nezbylo než započtení učiněné žalovaným shledat nikoliv po právu, když žalovaný existenci svoji pohledávky neprokázal. Naopak z pokusu učiněného bývalým žalovaným lze dovodit, že uznával svůj závazek uhradit jedno ze zádržných požadovaných žalobcem, když svoji tvrzenou pohledávku hodlal započíst proti této pohledávce žalobce. Jelikož tedy k započtení pohledávek ani co do částky 3.279,12 EUR platně a účinně nedošlo, soud neshledal důvody, aby žalobě nevyhověl v celém rozsahu.

Soud shrnuje, že po provedeném řízení shledal pohledávku uplatněnou žalobou po právu, a to na základě žalobních tvrzení a důkazů v řízení provedených, když soud vzal za prokázané, že žalobce s původním žalovaným uzavřel kupní smlouvu a dohodnul se s původním žalovaným na kupní ceně a na dalších podmínkách dodávky, a to vše na základě objednávky č. 9500116411 ze 16.10.2006, a to ve znění a s přílohami: jednací protokol z 12.10.2006 včetně změny z 8.11.2006, nabídka č.21-1453/04 (G,H), a dále příloha nazvaná „Aufstellung“ označená č.3 – obsahující specifikaci těchto jednotek. Soud dále vzal za prokázané, že zboží bylo původnímu žalovanému dodáno a bylo uvedeno do provozu, a žalobci tak vznikl nárok na doplatek kupní ceny v podobě dohodnuté pozastávky. Tím na sebe žalovaný vzal závazek zaplatit kupní cenu, tak jak ji dlužník vyúčtoval, a to včetně sjednaného zádržného ve výši 10% z dohodnuté kupní ceny. Žalovaný své povinnosti nedostál (nebylo prokázano, že by jeho závazek cenu zaplatit zanikl, a to ani zaplacením, ani zápočtem), i když pro to byly splněny smluvní i zákonné podmínky, je proto povinen uhradit žalobci žalovanou částku, a to včetně požadovaného příslušenství. O příslušenství pohledávky rozhodl soud dle ust. § 365 věta první obchodního zákoníku, dle které je dlužník v prodlení, jestliže nesplní řádně a včas svůj závazek, a to až do doby poskytnutí řádného plnění nebo do doby, kdy závazek zanikne jiným způsobem. Jelikož pak byl žalovaný v prodlení se zaplacením kupní ceny, pak má žalobce nárok na úroky z prodlení, a to v zákonné výši, tak jak požadoval žalobce, a soud je přiznal od data požadovaného žalobcem, když v řízení bylo prokázano, že nárok na vyplacení pozastávky vznikl uvedením do provozu těchto jednotek, a k tomuto uvedení došlo před datem, od kterého žalobce úroky z prodlení nárokoval.

Při rozhodování o nákladech řízení soud vycházel z ust. § 142 o.s.ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Náklady řízení tvoří zaplacený soudní poplatek 41.000,- Kč, náklady právního zastoupení dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. § 3 odst. 1 bod 5 paušální odměna ve výši 56.890,- Kč a dále dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/96 Sb. (advokátního tarifu v aktuálním znění) režijní paušály za 15 úkonů právní služby po 300,- Kč – když žalobce nárokoval pouze 15 režijních paušálů – převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, sepis 2 vyjádření ve věci, účast na celkem 7 ústních

jednáních, z nichž 4 trvala více jak 2 hodiny. Celkové náklady řízení žalobce bez vyčíslení DPH tedy činí 102.390,- Kč. Podle § 137 odst. 3 o.s.ř. pak přísluší advokátovi z této částky DPH 20%, tj. částka 12.278,- Kč, když osvědčil skutečnost, že je plátcem DPH, celkové náklady řízení tak představují částku 114.668,- Kč, a tuto náhradu nákladů řízení soud přiznal žalobci výrokem II.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku I z e podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 01. listopadu 2012

JUDr. Petr Vaňous, v.r.
samosoudce

Za správnost:
Veronika Vyhnánková